

Vážené kolegyně a vážení kolegové,

všimli jste si, jak často je u nás slyšet ukrajinština? Třeba na ulici, dělníci opravující chodníky, ve fabrikách, uklízečky v nemocnicích, sanitářky a další a další zaměstnání. Často v oborech, kam se Češi nehnují. Bereme to jako samozřejmost, Ukrajinci nejsou moc nápadní, dobře se adaptují v českém prostředí, do jejich soukromí nevidíme.

Tento úvodník píše v letadle, vracím se z Kyjeva z ukrajinské sekce *Controversies in Neurology*. Publikum místní, spíká mezi národní. Porozhlédl jsem se, jak vlastně zde vypadají společenské vrstvy jiné než „gastarbeiteři“ u nás. Díval jsem se z okna kavárny, před ní stála mladá dáma, velmi elegantní, na jehlových podpatcích vysokých snad 15 cm. Odhadoval jsem, kam ji zařadit. Úspěšná podnikatelka? Manželka úspěšného podnikatele? (Samozřejmě jsou i jiné možnosti.) Dáma vešla do kavárny a přihlásila se ke mně. Opakovaně absolvovala EPODES – mezinárodní kurz chirurgie epilepsie, který pořádáme od roku 2008

v Brně. Tedy neuroložka. Porozhlédl jsem se a konstatoval, že není výjimkou. Dámy neuroložky jsou zde prostě vyfintěné a zmalované, trochu víc než u nás. Pak jsem si všiml, že také neurologové jsou upravení, ostříhaní, oholení, dobře oblečení. Lidé jsou velmi zdvořilí a přátelští, aspoň k cizinci. Dávají si na tom zřejmě záležet. Celkový dojem byl, že styl není tak ležerní, jak je u nás zvykem. Ani vzhled, ani chování. (Nestěžuji si na naše zvyky, jen konstatuji rozdíl.) Situace zde však není jednoduchá – to nemluvím o politice. Několik kolegů, včetně přednosta jedné kliniky, mi řeklo, jak náš kurz pomohl rozvinout chirurgii epilepsie na Ukrajině. Mají ovšem velký problém, zdravotní pojišťovny prakticky nic nehradí, takže například hluboké elektrody nebo PET si pacienti nemohou dovolat. Předsedové sekcí byli Ukrajinci a většina přednášek v ukrajinštině, v ruštině jen ojediněle – před dvěma roky tomu bylo naopak. Důvod je nejspíš politický. Přitom na večírku, u dlouhého stolu pro spíčky, se mluvilo prakticky jenom rusky, pro většinu

lékařů z Charkova, Oděsy a zřejmě i z Kyjeva je ruština mateřštinou. Politicky se však zřejmě k dnešnímu Rusku nehlásí. Bylo to vidět na přípitech, podle dobrého místního zvyku každý u stolu pronesl přípitek – hlásili se k Evropě, EU... Naštěstí se nepilo na ex, dalo se to přežít.

Proč píše jenom o Ukrajincích na mezinárodním sjezdu? Musím říct, že jsem se cítil trochu jako hvězda, také se tak ke mně chovali. Ne díky genialitě mých tří přednášek (i když bych si to tak rád myslel). Ukázalo se totiž, že jsem jediný cizinec, který na mezinárodní sjezd v covidové době přijel osobně. Manželka to tak nevidí, ale já byl moc rád a nabilo mě to pozitivní energií*.

Na vaše příspěvky

se i s redakční radou těší

prof. MUDr. Ivan Rektor, CSc.,
FCMA, FANA, FEAN
předseda redakční rady

* můj slovenský původ se občas projeví na úrovni y/i nebo s/z. Takže mé úvodníky mi kontroluje manželka Irena. Tentokrát dodala i poslední větu...